

Nr. 140 (88). Liten fågel.

Allegretto.

Göran Möller.

1. En li - ten få - gel satt en gång Och

sjöng i fu - ru - skog, Han ha - de sjun - git

da - gen lång, Men dock ej sjun - git nog; Han

sat - te sig i hög - sta träd, Som ut i sko - gen

fans, Ty so - len skul - le just gå ned: Han

vil - le se dess glans.

2. Det fins i skogen mörka snår, Där träden växa tätt,
 Och jägarn med sin bössa går Och siktar snabt och rätt.
 Han går på lur, han kryper ned, Han smyger tyst omkring,
 Han ser åt skogens högsta träd; Det gör väl ingenting?

3. Men liten fågel sjöng så gladt I sommarkvällen
 klar: Han ville tacka Gud, för att Så fri och glad han
 var: Han sjöng och drömde icke om, Hur vidt den sån -
 gen ljud, Tills skyttens säkra kula kom, Och sångaren
 var död.

4. Hvad, gråter du? näj denna gång En tår ej fällas
 bör, Ty den, som dör i sol och sång, Han lefver, fast

196

han dör! Att dö en sådan aftonstund
Som denna, mild och klar,
Med blicken fäst på solens rund —
Ack! sångarn lycklig var!

Math. Langlet.